

WPROWADZENIE W LECTIO DIVINA

2 KOR 1, 1-11

1. LECTIO DIVINA NA CAŁY TYDZIEŃ

- Każdego dnia o stałej porze przeprowadź Lectio Divina:

C- czytanie;

G- gromadzenie;

R- rozważanie;

K- konfrontacja;

M- modlitwa;

Kcja- kontemplacja

Piątek

C 1Paweł z woli Boga apostoł Chrystusa Jezusa i brat Tymoteusz do Kościoła Bożego w Koryncie, z wszystkimi świętymi, którzy są w całej Achai; 2 łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i od Pana Jezusa Chrystusa.

G w.1. Rz 1,1; Dz 16,1; 1Kor 10,32;

R w.1. Rozważ, co oznacza być apostołem Jezusa Chrystusa dzisiaj?

K w.1. Czy jesteś apostołem Jezusa Chrystusa?

M w.1. Ojcze, błogosław Twoim apostołom.

Kcja w.1. Kontemplujmy Jezusa powołującego św. Pawła na apostoła.

G w.2. Dz 4,33; 2Kor 8,9

R w.2. Rozważ, jakie łaski są twoim udziałem każdego

dnia?

K w.2. Czy potrafisz błogosławić innych ludzi?

M w.2. „Panie, naucz nas modlić się”.

Kcja w.2. Kontemplujmy Boga, który jest Miłością i Pokojem.

Sobota

C 3 Niech będzie błogosławiony Bóg, Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiego pocieszenia. 4On pociesza nas we wszystkich naszych utrapieniach, abyśmy potrafili pocieszać tych, którzy znajdują się w jakimkolwiek utrapieniu, pocieszeniem, którym sami jesteśmy pocieszani przez Boga.

G w.3. Ps 110,3; Ps 91,15-16

R w.3. Rozważ, że Bóg jest Bogiem wiernym, jedynym przyjacielem, który nigdy nie zawodzi

K w.3. Czy zawsze pamiętam, że Bóg jest Ojcem miłosierdzia i wszelkiego pocieszenia?

M w.3. Pan jest moim Pasterzem!

Kcja w.3. Kontemplujmy Boga Ojca, który pociesza

G w.4. Kol 1,24; Mt 24,9;

R w.4. Rozważ, że współczucie z cierpiącym, przynosi mu pocieszenie

K. w.4. Czy potrafię ofiarować swoje cierpienie za

innych?

M w.4. Panie, naucz nas miłować, jak Ty

Kcja.w.4. Kontemplujmy Jezusa pocieszającego
płaczące nad Nim
niewiasty

Niedziela

C 5 Bo jak obfitują w nas cierpienia Chrystusa, tak dzięki Chrystusowi również nasze pocieszenie jest obfite. 6 Gdy jesteśmy dręczeni - to dla waszego pocieszenia i zbawienia. Gdy jesteśmy pocieszani - to także dla waszego pocieszenia, abyście mogli wytrwale znosić te same cierpienia, których i my doświadczamy.

G w.5. 2Kor 4, 10-11

R w.5. Rozważ, że Jezus Chrystus przez cierpienie nas zbawił

K w.5. Kiedy cierpię, czy potrafią ofiarować swoje cierpienie Panu Jezusowi

M w.5. Panie, Ty ofiarowałeś siebie za nas

Kcja w5. Kontemplujmy konającego za nas Jezusa

G w.6. Prz 3, 11n; Iz 8, 83; 12, 1-2; 51, 7-8; 53, 10-12

R w.6. Rozważ, że ufając w Miłosierdzie i Mądrość Bożą, można znosić wielkie cierpienia

K.w.6. Czy potrafię cierpienia przyjmować z pokorą, jako Boży plan zbawienia dla ludzi?

M w.6. Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy utrudzeni i utraپieni jesteście...

Kcja w.6. Kontemplujmy Jezusa, który zapłakał nad Łazarzem

Poniedziałek

C 7 Nasza nadzieja co do was jest mocna, bo wiemy, że jesteście uczestnikami cierpień, ale też i pocieszenia.

G w.7. 2Kor 12, 10; Hbr 12, 11-13; Mt 5, 11-12;

R w.7. Rozważ, że znoszenie cierpienia w pokorze wiary nas umacnia

K w.7. Czy zawsze pamiętam, że Pan Bóg jest miłosierny?

M w.7. Jezu, ufam Tobie

Kcja w.7. Kontemplujmy Jezusa w Getsemani, którego anioł pociesza

Wtorek

C 8 Bracia! Chcemy, abyście wiedzieli o utraپieniu, które dotknęło nas w Azji. Zostaliśmy doświadczeni ponad miarę i ponad siły, tak że wątpiliśmy, czy uda się nam ujść z życiem. 9 Po to jednak odczuliśmy grozę śmierci, aby nie polegać na sobie, lecz na Bogu, który wskrzesza umarłych.

G w.8. 2kor 12, 9; J 11,25;

R w.8. Rozważ, jak wielkiej wiary trzeba, aby znieść doświadczenia ponad miarę i ponad siły?

K w.8. Czy pamiętasz zawsze, że w Bogu jest siła i moc?

M w.8. Panie, „daj przetrwać mężnie prób ciężki czas”

Kcja w.8. Kontemplujmy Jezusa dźwigającego krzyż na Golgotę

G w.9. 2Kor 4, 14:

R w.9. Rozważ, że po przejściu próby możemy być mocniejsi

K w.9. Czy wierzę, że Ten który dopuszcza cierpienie, daje też pocieszenie?

M w.9. Panie, nie opuszczaj nas !

Kcja w.9. Kontemplujmy Jezusa wskrzeszającego Łazarza

Środa

C 10 a On nas wybawił od grozy śmierci i będzie wybawiał.

G w.10a. Mt 28, 5-6; Łk 23, 42-43

R w.10a. Rozważ, że dopiero zbawcza śmierć Jezusa Chrystusa otworzyła nam drogę do nieba

K.w.10a. Jak wyrażam Bogu wdzięczność za odkupienie moich win?

M w.10a. Jezusie, Synu Dawida, ulituj się nade mną!

Kcja w.10a. Kontemplujmy Jezusa Chrystusa - Najwyższego Kapłana

Czwartek

C_{10b} pokładamy nadzieję w Nim, że nadal będzie wybawiał, ¹¹ aby wielu ludzi mogło dziękować za nasz charyzmat, który został nam dany. Przyczyniacie się do tego także wy, kiedy modlicie się za nas.

G w.10b. Mt 19,20; Mk 16,15-16

R w.10b. Rozważ, że dar Chrztu Świętego i wiary otrzymujesz w Kościele

K w.10b. Czy dziękowałeś rodzicom za to, że cię ochrzcili?

M w.10b. Jezu, dziękuję Ci za odkupienie i zbawienie ludzi

Kcja w.10b. Kontemplujmy Jezusa, który wybawia

G w.11. 1Kor 12, 6-11; 1Kor 4, 16; 1Kor 14,26; Wj 32, 13-14;

R w.11. Rozważ, że Bóg każdego z nas inaczej uposażył i wzywa do wierności Jemu

K w.11. Czy rozważasz, jak możesz służyć Kościołowi Chrystusa

M w.11. Panie, ześlij nam Twojego Ducha
Kcja w.11. Kontemplujmy Ducha Świętego
obdarowującego charyzmatami.

2. SPOTKANIE CZWARTKOWE

1. CZYTANIE

Prowadzący: wezwijmy Ducha św.: „Przybądź Duchu Święty...”

Weźmy do ręki Pismo św..

- Słuchając śledzimy czytany tekst, aby usłyszeć, co chce nam Jezus dzisiaj powiedzieć.

(Tekst: 2Kor 1, 1-11)

Prowadzący: odszukajmy Słowo, zdanie, werset, przez który Jezus do nas przemówił.

(Uczestnicy „dostają” dłuższy czas na odszukanie „Słowa” lub wersetu).

2. PRZYPOMNIENIE: zasady ogólne „lectio divina”

(na podstawie opracowania O. Melchiora Czoski)

1. Czytanie

Czytanie będzie miało dwojaki charakter. Na spotkaniu czwartkowym będzie czytaniem np. fragmentu 1,1-11. Dzięki temu na spotkaniu zapoznamy się z przesłaniem całego fragmentu. Będziemy wspólnie dochodzi do jego zrozumienia.

Na spotkaniu czytanie będzie też słuchaniem. Kiedy przystąpimy do

Lectio Divina, każdy przez 30 minut będzie medytował nad werselem, do którego będzie Wprowadzenie.

W czasie codziennej Lectio Divina będzie czytanie jednego, albo kilku wersetów.

2. Medytacja

Medytacja w trzech etapach pochodzi wg. Ojca Innozenzo Gargano¹ z najstarszej tradycji. O. Gargano używa : 1-faza zbierania; 2-faza rozważania; 3-faza porównania. W naszym Konspekcie od kilku lat używamy: Gromadzenie, Rozważanie, Konfrontacja.

¹ Gargano I., Lectio Divina. Wprowadzenie, Kraków 2001, s.69

· Gromadzenie

Dla lepszego zrozumienia 2 Kor będziemy Gromadzić. Polega to na odwoływaniu się do tekstów z Starego i Nowego Testamentu jakie nasuwają się nam podczas

Czytania. (Bardzo dobra znajomość Pisma Świętego pozwalała św. Pawłowi na odwoływanie się do nich w sposób łatwy).

· *Rozważanie*

Tu dochodzimy do sensu duchowego. Po wykonaniu pracy w

Gromadzeniu przeżywamy cały werset. Światło jakie będzie stąd płynęło, niech pozwole nam siebie zobaczyć w wspólnocie własnej parafii, w wspólnocie kościoła w Polsce. Nie chcemy tylko historycznie wspominać jak to wyglądało w gminie korynckiej, ale zobaczyć odniesienie do współczesności i to co Chrystus mi dzisiaj mówi o moim miejscu w parafii, Kościele. Wiele trudności ma i dzisiaj miejsce. Szukajmy w Rozważaniu światła dla teraźniejszości.

· *Konfrontacja*

To szczególny moment Lectio Divina pozwalający sobie konfrontować z

Pawłem, z członkami gminy korynckiej

3. *Modlitwa*

Paweł z woli Boga apostoł Chrystusa Jezusa i brat Tymoteusz do Kościoła Bożego w Koryncie, z wszystkimi świętymi, którzy są w całej Achai: łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i od Pana Jezusa Chrystusa.

Modlitwę będziemy formułowali w postaci krótkich aktów strzelistych, którymi będziemy się modlili przez cały dzień, aż do następnej Lectio Divina.

Może ona przybierać formę uwielbienia, dziękczynienia, prośby bądź błagania.

- Jezu bądź uwielbiony w Pawle, który został powołany z woli Bożej.
- Jezu dziękujemy za Pawła i Tymoteusza
- Jezu prosimy cię za wszystkich, których powołałeś jak św. Pawła
- Jezu przepraszamy z Pawłem za grzechy koryntian

4. *Kontemplacja*

W wierszu pierwszym możemy kontemplować:

- Wolę Bożą
- Jezusa Chrystusa, którego Paweł jest apostołem.

3. WPROWADZENIE W CZYTANIE 2Kor 1,1-11

PREAMBUŁA zawiera Adres i Pozdrowienie oraz Dziękczynienie. Z pozdrowienia dowiadujemy się, że Paweł z woli Bożej apostoł Chrystusa Jezusa i Tymoteusz, brat, pisze do Kościoła Bożego w Koryncie, a więc kto i do kogo. *Paweł z Bożej woli apostoł* wskazuje, że zależy mu szczególnie na podkreśleniu jego apostołskiej godności.

Prowadzący:

- Proszę podzielić się jakie treści utkwiły w nas po przeczytaniu Preambuły.
- Za co św. Paweł składa dziękczynienie?

Drugi list św. Pawła do Koryntian podyktowany jest - podobnie jak i pierwszy - troską apostoła o trwałość i wierność Kościoła korynckiego nauce, jaka legła u jego założenia. Tym razem apostoł zaniepokojony doniesieniami o działalności jego przeciwników, zmierzających podważyć wiarygodność nauczania „pawłowego” poprzez wytykanie rzekomych wad założyciela tego Kościoła. Paweł czuje się zobowiązany przypomnieć swoją drogę do Objawienia, poniesione wysiłki, trudy i prześladowania dla szerzenia Dobrej Nowiny, oraz wyjaśnia motywy swojego postępowania w służbie Jezusowi Chrystusowi i Jego Kościołowi. Przywołując dawne wydarzenia i wyjaśniając motywy swojego postępowania chce wzmocnić swoją więź duchową ze „swoim” Kościołem, a jednocześnie ustrzec go - jak powie wprost - przed działaniem szatana w osobach fałszywych apostołów.

Paweł, przekonany o istniejącym już Królestwie Niebieskim na ziemi, realizującym się w Kościele Jezusa Chrystusa, przypomina też, o konieczności ponoszenia cierpień dla Chwały Bożej. Wszak sam Mistrz

zapowiedział to swoim wyznawcom - że *będą musieli pić z kielicha Jego cierpień* (Mt 10,38n).

Apostoł, aczkolwiek przekonany o skuteczności pomocy Boga, prosi jednak wiernych Koryntu o modlitwę; błagalną - o opiekę Bożą nad nim, ale też dziękczynną zarazem - bo taka przede wszystkim powinna być modlitwa chrześcijan. Taką też najczęściej była modlitwa Pawła.

Błogosławiony niech będzie Bóg , to słowa zwykle rozpoczynające modlitwy Żydów.

Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej pociechy- wzmianka o dwojakim ojcostwie Boga (zwykle u św. Pawła jest: Ojciec Jezusa Chrystusa) - Jedyne w NT użycie sformułowania *Bóg wszelkiej pociechy*, ale mające swoje paralele.

Sformułowanie *Ojciec miłosierdzia* występuje tylko tym tekście.

Zadanie:

- w środę wieczorem przeczytaj komentarz do 2Kor 1, 12-23